

Παράκληση εις τον Άγιον και Δίκαιον Συμεών τον Θεοδόχον

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως ἀρχόμεθα ἀναγινώσκοντες τον ΡΜΒ' (142) Ψαλμόν.

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ Σου, εἰσάκουσον μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου Σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν Σου, πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροῦς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τό πνεῦμα μου, ἐν ἐμοί ἐταράχθη ἡ καρδίᾳ μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις Σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν Σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς Σέ τὰς χεῖρας μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός Σοι. Ταχύ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τό πνεῦμα μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τό πρόσωπόν Σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποιήσόν μου τό πρῶν τό ἔλεός Σου, ὅτι ἐπὶ Σοί ἤλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς Σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς Σέ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τό θέλημά Σου, ὅτι Σύ εἶ ὁ Θεός μου. Τό Πνεῦμα Σου τό ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει Σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου. Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλος Σου εἰμί.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχος α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τὸ ὄνοματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχ. γ΄. Παρά Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια·

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τόν ἐν χερσὶ διακρατοῦντα τόν Κόσμον, τόν καὶ Δεσπότην καὶ δοτῆρα τοῦ
Νόμου, ὑπὸ Παρθένου τῷ Ναῶ φερόμενον, πόθο εἰσδεξάμενον, ταῖς ἀγκάλαις
σου, Πρέσβυ, Συμεών Μακάριε, καθικέτευε πᾶσι, τῶν ὀφλημάτων λύσιν
παρασχεῖν, καὶ γυναιξὶν εὐτοκίαν δωρήσασθαι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοί, καὶ
προσπέσωμεν ἐν μετανοίᾳ, κρίζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα, βοήθησον
ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα, σπεῦσον, ἀπολλύμεθα ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, μὴ
ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Ὁ Ν΄ (50) Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
οἰκτιρισμῶν Σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς
ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ
γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ
τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν Σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις Σου καὶ
νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσθησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια
τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι,
πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ
εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν
Σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν
καθαράν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις
μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου καὶ τὸ Πνεῦμα Σου τὸ Ἅγιον μὴ
ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Απόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου καὶ πνεύματι
ἡγεμονικῶς στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς Σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ
ἐπιστρέψουσιν. Ῥῦσαι με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου,

ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσα μου τὴν δικαιοσύνην Σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν Σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν, ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν Σου μόσχους.

Εἶτα, ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς
Δέχου τον Ὑμνον Συμεῶν Θεοδόχε, Σεραφεῖμ.

ᾠδὴ ἀ'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Δικαίων σκηνώμασιν ἔν χαρὰ, καὶ πόθῳ ἄφραστα, ἀυλιζόμενος Συμεῶν, πάντας τοὺς τελοῦντας σου τὴν μνήμην, Θεόν τῶν ὄλων δικαιώσαι ἰκέτευσον.

Ἐν Νόμῳ γενόμενος ἱερεύς, Συμεῶν ὡς ἠύχου, σύ τεθέασαι Ἰησοῦν, τόν Χριστόν Κυρίου, ὄν δυσώπει, ἐκ πάσης λύπης ἡμᾶς ἀπαλλάξασθαι.

Χειρὶ τόν κατέχοντα πᾶσαν γῆν, ἐν Χερσίν ἐδέχθης, ἀγιώτατε Συμεῶν. Τοῦτον οὖν δυσώπει δυστοκίας, ἐλευθερῶσαι τὴν σοι καταφεύγουσαν.

Θεοτοκίον.

Οὐκ ἔχω παρρησίαν Μητέρα Θεοῦ, ἰδεῖν ἀμαρτήσας εἰς τὸ ὕψος τοῦ Οὐρανοῦ, ἀλλ' οἰκτεῖρον Κόρη τόν σόν δοῦλον, ἢ τόν Θεόν ἐν γαστρί σου χωρήσασα.

ᾠδὴ γ'. Σύ εἶ τὸ στερέωμα.

Ὑψωθεῖς ταῖς πράξεσι ταῖς ἱεραῖς, ἀγιώτατε, τόν Ἰησοῦν, ἐν χερσίν ἐδέχθης, ὑπέρ πάντων δεόμενος.

Τόν τοῦ Νόμου Κύριον, μήτραν Παρθένου ἀνοίξαντα, ἰδῶν, σεπτέ Συμεῶν, δυσώπει, ἐκ κινδύνων ῥυσθῆναι με.

Ὁ χερσί τόν ἄνθρωπον, δημιουργήσας κατέχεται, ἐν Συμεῶν, γηραιαῖς ἀγκάλαις, ῥῶσιν πᾶσι δωρούμενος.

Θεοτοκίον.

Νοητὴν λαβίδα σε, ἄνθρακα φέρουσαν, Πάναγνε, τόν ἐκ τῶν σῶν, αἱμάτων τεχθέντα, ὃ Ἡσαΐας σε ἔβλεψεν.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἵπερήκμασας γήρατι, πίστει δέ τῆ θεῖα ὄντως ἐνάαζες, ἰδεῖν θέλων τόν Παντέλειον, ὄν ὑπέρ σῶν δούλων καθικέτευε.

Μακαρίσωμεν ἅπαντες, Συμεών τόν Δίκαιον καί βοήσωμεν, φθάσον ῥῦσαι ταῖς πρεσβεῖαις σου, πάντας τούς τιμῶντας σε Θεόπνευστε.

Νομοδότην σύ Κύριον, ἐν ταῖς σαῖς ἀγκάλαις πάλαι ἐβάστασας, Συμεών, καί νῦν πρεσβεῖαις σου, βρέφη τά θηλάζοντα ἐγκολπώθητι.

Θεοτοκίον.

Ὁ χειρὶ Κόσμον ἅπαντα, φέρων τῆς Παρθένου βαστάζεται, μικρόν ἀγκάλαις νήπιον, ὃ γαστρί συνέχων ἅπαν νήπιον.

Ἵδὴ ἕ'. Φώτισον ἡμᾶς.

Νῦν ἐν Οὐρανοῖς, ἀγαλλόμενος, Μακάριε, πάντας τούς τελοῦντας τήν θεῖαν μνήμην σου, δεινῶν παντοίων, ταῖς πρεσβεῖαις σου ἀπάλλαξον.

Σύ ὦ Συμεών, Θεηγόρε ἀπετέλεσας, σεαυτόν Ναόν τοῦ Θεοῦ πανάγιον διό καί εἶδες, ἐν Ναῶ αὐτόν ὦς νήπιον.

Ἵμνοις ἱεροῖς, Συμεών ἀνευφημήσωμεν τόν Θεηγόρον, ἀνακράζοντες, ὦ Θεοδόχε, σαῖς λιταῖς ἡμᾶς οἰκτείρησον.

Θεοτοκίον.

Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, τῆ φθορά κατολισθήσαντας, πάντας τούς σούς δούλους σύ ἐξανάστησον, καί πρός ἀφθαρσίας, τήν ζωήν ἡμᾶς ὀδήγησον.

Ἵδὴ ς'. Ἰλάοθητί μοι Σωτήρ.

Ἐβόησας, Συμεών, ὅτε κατεῖδες τόν Κύριον, ἀπόλυσόν με Σωτήρ, νυνί, ὦς ὑπέσχου μοι• καί νῦν τοῦτον αἴτησαι ἀπολύσαι πάντας, τῶν δεινῶν καί περιστάσεων.

Ἵραιῶθεις Συμεών, τοῦ Μωυσέως λαμπρότερος, ἐγένου ἐν ταῖς χερσί, τόν κάλλει θαυμάσιον, δεξάμενος, Πάνσεπτε• τοῦτον οὖν δυσώπει, οἰκτειρήσαι τούς οἰκέτας σου.

Νεκρώσεως τοῖς θεσμοῖς, ἀπῆλθες πρός τόν ποιούμενον, ὄν ἐκδυσώπει αἰεί, Συμεών Πανάγιε, ῥυσθῆναι με θλίψεως, καί δεινῶν παντοίων, σαῖς λιταῖς καί περιστάσεων.

Θεοτοκίον.

Θηρεῦσαι με προσπαθεῖ, ὁ μιαρός δαίμων πάντοτε, Παρθενομήτορ Ἀγνή, ἄλλα σύ ἐξάρπασον τῶν αὐτοῦ παγίδων με, καί τῇ θεῖα σκέπη τῆς πρεσβείας σόν συντήρησον.

Ἐπίβλεπον ἔν εὐμενεῖα, Συμεών Θεοδόχε, ἐπί τοῖς ἐμοῖς δεινοῖς τοῦ σώματος πάθεσι, καί ἴασιν δώρησαί μοι λιταῖς σου.

Ἐπίβλεπον, ἐν εὐμενεῖα, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καί ἴασαι, τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἴτησις καὶ Εἶτα τό Κοντάκιον. Ἦχος β΄.

Δικαίων ταῖς σκηναῖς, περιχαρῶς ἐνηδόμενος, Χριστόν τόν Θεόν, ὄν ἔν ἀγκάλαις ὡς βρέφος ἐβάστασας, αἴτησαι ἁμαρτημάτων πολλῶν λυτρώσαι ἡμᾶς, καί εὐτοκίαν ταῖς ἐγκύοις δωρήσασθαι, Συμεών Θεοδόχε Μακάριε.

Καί εὐθύς τό Προκείμενον.

Νῦν ἀπολύεις τόν δοῦλον σου, Δέσποτα, κατὰ τό ῥῆμα σου ἔν εἰρήνῃ.

Στίχος. Φῶς εἰς ἀποκάλυφιν ἐθνῶν, καί δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (Κεφ. β΄ 25—32)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦν ἄνθρωπος ἔν ἱερουσαλήμοις, ὃ ὄνομα Συμεών, καί ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος καί εὐλαβῆς, προσδεχόμενος παράκλησιν τοῦ Ἰσραήλ, καί Πνεῦμα “Ἅγιον ἦν ἐπ’ αὐτόν καί ἦν αὐτῷ κεχρηματισμένον ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου μή ἰδεῖν θάνατον, πρὶν ἢ ἴδῃ τόν Χριστόν Κυρίου. Καί ἦλθεν ἔν τῷ Πνεύματι εἰς τό ἱερόν καί ἔν τῷ εἰσαγαγεῖν τούς γονεῖς τό παιδίον Ἰησοῦν, τοῦ ποιῆσαι κατὰ τό εἰθισμένον τοῦ νόμου περί αὐτοῦ, καί αὐτός ἐδέξατο αὐτό εἰς τάς ἀγκάλας αὐτοῦ, καί εὐλόγησε τόν Θεόν, καί εἶπε. Νῦν ἀπολύεις τόν δοῦλον σου, Δέσποτα, κατὰ τό ῥῆμα σου ἔν εἰρήνῃ• ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τό σωτήριον σου, ὃ ἠτοιμάσας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καί δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Δόξα.

Ταῖς τοῦ Θεοδόχου πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχος. Ἐλεῆμον, ἐλέηρόν με ὁ Θεός.

Καί τό παρόν Προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β'. Ὁλήν ἀποθέμενοι.

Πρεσβύτην θαυμάσιον, ὑπερακμάσαντα γήρει, πολιάν σεβάσμιον, ἄνθρωπον Οὐράνιον καί πανέντιμον, προστασίαν θείαν, ἐνεργόν θαυμάτων, καί ἐγκύων ἀντιλήπτορα, πασῶν γινώσκοντες, σε ὦ Συμεών ἱερώτατε, ἡμεῖς πάντες ἐν δάκρυσιν, τῇ σῆ βοήθεια προστρέχομεν ἴδε Θεοδόχε, τήν λύπην καί ἀσθένειαν αὐτῶν, καί εὐτοκίαν χορήγησον, αὐταῖς ἰκεσίαις σου.

Σῶσον ὁ Θεός τόν λαόν σου...

ᾠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ἐλαβες, Μάκαρ, ἐν ἀγκάλαις, μικρόν βρέφος Χριστόν τόν ζωοδότην τοῦτον οὖν Συμεών ἰκέτευε νηπίοις, θηλάζουσι δωρήσασθαι, ἐντελῆ τήν ὑγίειαν.

Ὁλῶν ἡ λύτρωσις ἐπέστη, ἐν Ναῶ γάρ ὡς βρέφος τῷ ἀγίῳ, Ἰησοῦς Σωτήρ θανάτου αἰφνιδίου τοῦ Συμεών δεήσεσι, ἀπαλλάττων ἡμᾶς πάντας.

Δέχου τήν δέησιν μου, Πάτερ, καί προσάγαγε τῷ ὑπό σοῦ ὡς βρέφος, βασταχθέντι Θεῷ, καί τοῦτον ἐκδυσώπει, ῥυσθῆναι με τόν ἄθλιον, τῶν παγίδων διαβόλου.

Θεοτοκίον.

Οἴκτειρον σῶσον με, Μαρία, τόν φιλόανθρωπον τεκοῦσα Θεόν Λόγον, καί ἀκτίσι ταῖς σαῖς, καταύγασον ψυχὴν μου, καί φιλανθρώπως ῥῦσαι με, τῆς δαιμόνων τυραννίας.

ᾠδὴ ἡ'. Τόν Βασιλέα.

Χριστόν δυσώπει, ὦ Συμεών Θεοδόχε, χαρμονῆς αἰωνίου ἀπολαῦσαι, κάμε τόν σόν δοῦλον, ἧς νῦν σύ ἀπολαύεις.

Ἔχων, ὦ Πρέσβυ, παρά Θεῷ παρρησίαν, καθικέτευε ὑπέρ τῶν σε τιμώντων, καί ῥύου εὐχαῖς σου, κινδύνων ἀδοκήτων.

Σύ Θεοδόχε, τάς ἐν γαστρί νῦν ἐχούσας, διαφύλαττε θερμαῖς σου ἰκεσίαις, ταῖς πρὸς τόν Δεσπότην, καί ῥύου δυστοκίας.

Εὐρών τῶν πόνων, τοῦ ἐπικήρου σου βίου, Συμεών τά ἔπαθλα ἐν βίῳ, τῷ ἀτελευτήτῳ, ἡμῶν μή ἐπιλαθοῦ.

Θεοτοκίον.

Ῥᾶνον, ὦ Κόρη, Θεογεννήτορ Μαρία, τῷ πιστῶς τιμῶντι σε ῥανίσι, τῆς σῆς προστασίας, καί ρύσαι τῶν πταισμάτων.

Ῥδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἄγναί σου ὦ Πρεσβῦτα, χεῖρες αἱ δεχθεῖσαι, τόν ζωοδότην καί γέγονας Πάνσεπτε, ὄντως εὐδαίμων διό εὐφημοῦμεν σε.

Φιλάνθρωπε τοῦ κόσμου, Δέσποτα καί Σῶτερ, ταῖς Θεοδόχου πρεσβεΐαις ἀπάλλαξον, τούς σοὺς οἰκέτας, τῶν νόσων καί περιστάσεων.

Ἐπί τήν προστασίαν, τήν σήν, Θεοδόχε, νῦν καταφεύγω ὁ δοῦλος σου πρόφθασον, καί ταῖς πρεσβεΐαις σου, σῶσον με τόν κατάκριτον.

Ἴασαι Τρισμάκαρ, τήν ἐκ δυστοκίας, ,δεινῶς νῦν πάσχουσαν δούλην σου, Ἄγιε, καί εὐτοκίαν ἔν τάχει, αὕτη χορήγησον.

Θεοτοκίον.

Μαρία Θεοτόκε, Μῆτερ τοῦ Δεσπότου, τῶν ψυχοφθόρων παθῶν με ἀπάλλαξον, καί αἰωνίου πυρός, ῥύσαι καί σῶσον με.

Ἄξιον ἔστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τήν Θεοτόκον, τήν ἀειμακάριστον καί παναμώμητον καί μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καί ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ· τήν ἀδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκοῦσαν, τήν ὄντως Θεοτόκον Σέ μεγαλύνομεν.

Καί τὰ παρόντα μεγαλυνάρια,

Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν τῶν ἐθνῶν, ἐπί τῆς γῆς ὤφθη, ἐκ Παρθένου ὄντως τεχθεῖς, καί ἐπανεπαύσω γηραλέαις ἀγκάλαις, τά βρέφη ὁ φυλάττων, μόνε φιλάνθρωπε.

Πρέσβυ ἱερώτατε Συμεών, μή παύση πρεσβεύων, τῷ Σωτῆρι σου καί Θεῷ, εὐτοκίαν δοῦναι ταῖς ἐπίτεξι πάσαις, καί νόσων καί κινδύνων, τήν ἀπολύτρωσιν.

Ἦς ἐδέχθης βρέφος ἔν ἱερῷ, τοῦ Πατρός τόν Λόγον, ἔν ἀγκάλαις σου, Συμεών, οὕτως ἐκδυσώπει αὐτόν ἔν παρρησία, θηλάζουσι νηπίοις, ῥῶσιν δωρήσασθαι.

Ἦς ἐνηγκαλίσθης ἔν ἱερῷ, τόν Θεόν τῶν ὅλων, δικαιοτάτε Συμεών, οὕτω καί τά βρέφη, πρεσβεΐαις σου συντηρεῖ, καί τάς ἐγκύους πάσας, σύ ἐλευθέρωσον.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετά τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (Τρίς).

Δόξα Πατρί, καί Υἱῷ, καί ἀγίῳ Πνεύματι,

καί νῦν, καί ἀεί, καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς· Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν· Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καί ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρί...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τό ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τό θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καί ἐπί τῆς γῆς. Τόν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δός ἡμῶν σήμερον· καί ἄφες ἡμῶν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καί ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καί μή εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλά ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καί ἡ δύναμις καί ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

καί τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β´.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γάρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τήν ἰκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπί Σοί γάρ πεποιθήσαμεν. Μή ὀργισθῆς ἡμῶν σφόδρα, μηδέ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἀλλ' ἐπίβλεψον καί νῦν ὡς εὐσπλαχνος καί λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σύ γάρ εἶ Θεός ἡμῶν καί ἡμεῖς λαός Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου καί τό ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καί νῦν.

Τῆς εὐσπλαχνίας τήν πύλην ἀνοιξον ἡμῶν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ μή ἀστοχήσομεν, ῥυσθείημεν διά Σοῦ τῶν περιστάσεων· Σύ γάρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Καί τό Τροπάριον Ἦχος β´.

Τοῦ Δικαίου Συμεών τήν Μνήμην Κύριε, ἑορτάζοντες, δι' αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐκτενῆς καὶ Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν τα ἐξῆς

Ἦχος πλ. δ'. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Συμεών ἱερώτατε, τόν Σωτήρα ἰκέτευε, ὃν ἔν ἀγκάλαις ἐδέχθης, τὰς ἔν γαστρὶ ἐχούσας ῥῦσαι, καὶ εὐτοκίαν αὐταῖς δωρήσασθαι.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπό πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σέ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξον μέ ὑπό τήν σκέπην σου.

Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμήν.